

Virksomheder skal ophøre, vi er netop interesserede i, at ogsaa disse Virksomheder kan fortsætte. Jeg vil slutte med endnu en Gang at anbefale Tingets Medlemmer at stemme for dette Lovforslag, hvorved man netop rammer Luksusforbruget.

Dahlggaard: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte, at jeg havde sagt, at disse Skattelove betød ikke en Luksusbeskatning. Det, jeg har sagt, er, at den overvejende Del af denne Skat rammer det almindelige Forbrug og ikke Luksus. Det var meget klogt af det ærede Medlem, at han, da han skulde vise, hvorledes disse Skatter betød Luksusforbrug, førte Diskussionen alene over paa Chokoladebeskatningen. Selvfølgelig er, hvad jeg ogsaa har sagt tidligere, Chokoladeskatten i højere Grad en Beskatning af Luksus end Restaurationsskatten; og derfor har vi fra vor Side erklæret, at hvis man gjorde denne Beskatning til en ren Luksusbeskatning ved at undtage Kogechokolade og Kakao, vilde vi kunne gaa med til den. Nu siger det ærede Medlem, at det er udelukket, at dette kan ske. Saa meget kommer an paa Villien; i andre Lande har man kunnet undtage Kogechokolade og Kakao, ved det ærede Medlem, det er saaledes sket i Norge. Da Udvalget blev nedsat, bad vi fra vor Side om, at der fra Norge maatte blive fremskaffet Oplysninger om, hvorvidt dette har beredt Vanskeligheder. For 6 Uger siden blev Finansministeriet spurgt derom, og det er meddelt Udvalget, at denne Forespørgsel er gaaet videre til det kongelige Gesandtskab i Kristiania; men efter 6 Ugers Forløb har man ikke fundet det bekvemt fra dette Gesandtskab at fremkomme med nogen Meddelelse om dette Spørgsmaal. Der foreligger intet om, at der i Norge har vist sig Vanskeligheder ved at undtage disse nærende Forbrugsartikler. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard holdt nogenlunde den samme Tale til de smaa Virksomheder indenfor Chokoladeindustriens om i Fjor, trøstende og haabende, at det alt sammen nok skal gaa. Jeg vil antage, at efter som Livet klemmes af disse smaa Virksomheder og denne Lov igen kommer til Behandling her, vil det ærede Medlem hver Gang staa og holde den samme Trøstetale. Til Slut vil det kun være en lille Kreds af Chokoladefabrikanter, han kommer til at tale om, og saa meget mindre Uvilie vil der til den Tid være.

Sagen er den, at man har ikke villet indskrænke denne Beskatnings Karakter af en almindelig Forbrugsbeskatning. Jeg har haft Lejlighed til at konstatere noget

lignende paa et andet Omraade, nemlig indenfor Restaurationsbeskatningen. Som ærede Medlemmer vil vide, er der i § 5 i Loven om Restaurationsskatten en Bestemmelse, hvorefter der gives Nedsættelse for det Forbrug, der fremkommer paa Restaurationer i Forbindelse med Logi. Nu vil enhver, der kender Restaurationsskatten i det praktiske Liv, vide, at denne Bestemmelse har virket som en fuldkommen Overklassebestemmelse, den giver en meget stor Nedsættelse for alle dem, der nyder meget paa Restaurationer, og som bor paa de store og fine Hoteller, men den giver intet for dem, der bor paa de mindre, de billige Hoteller, som nyder lidt der, og hvis Forbrug kun udgør en ringe Del, sammenlignet med Logiset. Maa jeg i Fortsættelse af det ærede Medlem Hr. Korsgaards Udtalelse ved anden Behandling, hvor han udnævnte mig til Restauratørernes Beskytter, sige, at der kan for saa vidt være noget i det paa dette Punkt. Der er blot den Særegenhed ved det, at denne Beskyttelse fra min Side netop vilde komme *Afholdshotellerne* til gode. Ingen Hoteller rammes af Restaurationsskatten som netop disse. Jeg henstillede, at man ændrede Bestemmelsen saaledes, at der fandt den samme procentvise Nedgang Sted, hvad enten Forbruget var meget eller lidt paa Hotellet. Men det afvistes fra Flertalspartiernes Side.

Det er rigtigt, hvad den højtærede Finansminister siger, at naar man overheadet skal have Penge, maa man gaa til Varer, der forbruges i stor Udstrækning, til det, han kalder den almindelig udbredte Luksus, det, som alle Mennesker fortærer. Det er klart, at saa giver det Penge. Men jeg vil sige til den højtærede Minister, at selv om han nu kan nævne Branting nok saa mange Gange, kan han ikke faa et Menneske til at tro, at der i selve den indirekte Beskatning er en skabende Kraft, noget, der skaber Penge, Værdier i Befolkningen. De Penge, den højtærede Minister tager ud af Befolkningen gennem indirekte Skatter, er en Gang til Stede, og han maa kunne tage dem paa en anden Maade. I øvrigt maa jeg sige, at det vistnok maa bero paa en Misforstaaelse, at det skulde være nødvendigt at ændre Brændevinsbeskatningen af Hensyn til Smugleriet. Det kan florere under den nuværende Sats akkurat lige saa godt som under den gamle. Nej, dér er den højtærede Finansminister igen med Klingbeutelen, det er for at faa flere Penge, at denne Sats skulde nedsættes.

Maa jeg gentage, hvad jeg før har haft Lejlighed til at sige, at der for mig altid er